

Szerkesztői előszó

A kortárs magyar irodalom folyamatait elsősorban a műkritika legkülönbözőbb szakmai orgánumai követik nyomon, s bár több irodalmi és művészeti folyóirat rendszeresen megjelentet összegző áttekintéseket a történő magyar irodalom legaktuálisabb tendenciáiról, ezen folyamatok átfogó, tudományos igényű leírására viszonylag ritkán kerül sor. Éppen ez utóbbira vállalkozik jelenlegi lapszámunk, amely a kortárs magyar líra és próza aktuális folyamatainak széleskörű feltérképezését és mélyebbre ható vizsgálatát ígéri.

A kiadvány a kortársiság szélesebb értelme szerint éppúgy foglalkozik a jelenkori „magasirodalom” meghatározó műveivel, mint a mai népszerű irodalom, a zsánerirodalom, illetve a middlebrow körébe eső jelenségekkel, arra is rákérdezve, hogy milyen használati értékkel és érvényességgel bírnak ma ezek a kategóriák. Az, hogy a kortárs irodalom jelenségek köre milyen sokféleképpen közelíthető meg, koncepciónk szerint a lapszám írásainak módszertani változatosságában is megmutatkozik. Az írások egy része egy-egy műfaji/poétikai/tematikus tendencia (spekulatív fikció, biopoétika, autofikció, a posztmodern utáni kondíció közvetítő stratégiái) általános áttekintését célozza meg, és számos példa segítségével mutatja be azt; míg másik hányaduk egy-egy mű komplex értelmezésén keresztül foglalkozik a kortárs irodalmat érintő általánosabb összefüggésekkel. A szoros szövegolvasásra, irodalomtörténeti konnexiók feltárására vállalkozó írásokat egészítik ki azok a tanulmányok, melyek kifejezetten a jelenkori irodalom tágabb kontextusait, „külsőit”-t térképezik fel, és arra keresik a választ, hogy az elmúlt körülbelül húsz évben megfigyelhető kulturális, gazdasági, mediális átrendeződések (digitális felületek térnyerése, a kreatív írás kurzusok népszerűvé válása) hogyan hatottak az irodalmi közegre.

A SZERKESZTŐK